

AKO SA MODLIŤ

JEDNODUCHÝ SPRIEVODCA
PRE OBYČAJNÝCH ĽUDÍ

Pete Greig

KUMRAN.SK

UKÁŽME SVOJU NÁDEJ

Americký originál
How to Pray:

©2019 by Pete Greig

Vydavateľ:

Hodder & Stoughton Ltd, Carmelite
House 50, Victoria Embankment, London

Slovenské vydanie:

©2020 KUMRAN, s. r. o.
Mýtna 62, 064 01 Stará Ľubovňa
www.kumran.sk

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto knihy nesmie byť
reprodukováaná, uložená do
informačných systémov ani inak
rozširovaná (elektronicky alebo
mechanicky) bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

Preklad:

Zuzana Vengliková

Jazyková korektúra:

Eva Petrovičová, Jana Kerekrétyová

Zodpovedný redaktor:

Eva Štrbová

Fotografie na obálke:

Unsplash (mraky), Deposit Photos (ruka)

Obálka a grafická úprava:

Štefan Talarovič

Tlač:

Tlačiareň Heidy, s. r. o.

Ak nie je uvedené inak, biblické citáty v tejto
knihе uvádzame podľa: Biblia. Slovenský
ekumenický preklad s deuterokánónickými
knihami. Banská Bystrica, Slovenská biblická
spoločnosť, 2008.

Prvé vydanie:

ISBN 978-80-89993-22-2

Zázraky

„Slovom ‚zázraky‘ pomenúvame veci, o ktorých sme si pod vplyvom mocností začali myslieť, že ich Boh nie je schopný vykonať.“ (Walter Wink)⁵

Mnohí úspešní odborníci na modlitbu vôbec nevenujú pozornosť téme prosieb. Rozoberajú psychologické aspekty prežívania Božej blízkosti – kontempláciu, rozjímanie a ticho –, ale veľmi málo hovoria o tom, ako jednoducho prosiť Boha o pomoc a očakávať, že nám odpovie.

AKO BOŽIE DETI MÁME TÚ VÝSADU, ŽE SMIEME
SMELO A OPAKOVANE PROSIŤ O VŠETKO,
ČO POTREBUJEME, A OČAKÁVAŤ, ŽE NÁM
BOH ODPOVIE, ČI UŽ PRIRODZENÝM, ALEBO
NADPRIRODZENÝM SPÔSOBOM.

Ako hovorí Barth: „Strácajú sa vo výškach a hĺbkach, kde niet miesta pre človeka... ktorý jednoducho o niečo žiada.“ Istý starý mních mi raz povedal, že sa nemodlí za praktické potreby. Prosí Boha, aby mu pomohol stať sa odpoveďou na svoje vlastné modlitby, ale neočakáva zázraky a ani o ne nežiada. Zdalo sa mi nezdvorilé podotknúť, že takýto postoj považujem za nekresťanský.

Ako uvidíme v 8. kapitole, kontemplatívna modlitba je krásna a mnohému nás učí, a je pravda, že my sami sa môžeme stať odpoveďou na svoje modlitby, ale Biblia kladie dôraz aj na zázraky. Od prvého dňa stvorenia až po poslednú kapitolu Zjavenia čítame o tom, ako Boh vstupuje do priestoru a času a porušuje prírodné zákony. Keď chorí prichádzali za Ježišom, dostali viac než len dobrú radu a vnútorný pokoj; boli objektívne fyzicky uzdravení!

Ježiš bol ukrižovaný v tele a po svojom zmŕtvychvstaní chodil a hovoril, a dokonca bolo možné ho objasť. Na prvý pohľad vyzeral ako záhradník a na pobreží piekol ryby. Pri každom prijímaní oslavujeme nadprirodzený zásah Boha, ktorý vstúpil medzi atómy, systémy a fyzikálne zákony nášho materiálneho sveta. Nemožno zahodiť alebo skrotiť vieru v moc prosebnej modlitby a zároveň sa úprimne hlásiť k akejkoľvek forme kresťanskej ortodoxie. Ostatné aspekty modlitby sú krásne a budeme sa im venovať v ďalších kapitolách, ale ako Božie deti máme tú základnú výsadu, že sme smelo a opakovane prosíme o všetko, čo potrebujeme, a očakávať, že nám Boh odpovie, či už prirodzeným, alebo nadprirodzeným spôsobom – tak, ako uzná za vhodné.

Každodenný chlieb znamená každodenný chlieb

Iba málokto v moderných dejinách dokazoval moc prosebnej modlitby tak výrazne a dlhodobo ako filantrop a pastor George Müller, ktorý žil v 19. storočí. Müller založil stosedemnást škôl, staral sa o 10 024 sirôt, učil stodvadsaťtisíc detí a bol obvinený z toho, že „pozdvihol chudobných nad ich prirodzený stav“.

O pozoruhodnosti jeho odkazu svedčí aj skutočnosť, že Müller nedával verejne najavo svoje finančné potreby, ale vo svojej rozsiahlej činnosti sa spoliehal výhradne na Boha a vďaka modlitbe získal viac ako deväťdesiat miliónov libier (v prepočte na dnešné pomery).

Keďže musel nasýtiť toľko hladných krkov a nemal žiadnu konvenčnú stratégiu získavania prostriedkov, bol nútený brať prosbu o každodenný chlieb doslovne. Raz, keď stál pred tromi stovkami hladných sirôt čakajúcich na raňajky, vierou ďakoval Bohu za jedlo, „ktoré nám dáš“, hoci vedel, že kuchyňa je prázdna.

Vtom ktosi zaklopal na dvere. Bol to pekár s tromi táčňami čerstvého chleba, ktorý pre nich piekol od druhej rána. Po ňom sa objavil mliekar, ktorému sa pred ich sirotincom dolámal vozík, a tak mu napadlo opýtať sa, či by sa im nezišla várka čerstvého mlieka. V to ráno sa stovky detí najedli čerstvého chleba a zapili ho čerstvo nadojeným mliekom. Na tie raňajky si istotne spomenuli zakaždým, keď sa neskôr v živote modlili Otčenáš.⁶

Pojem „každodenný chlieb“ vychádza zo Starej zmluvy, keď Boh sýtil svoj ľud na púšti mannou, ktorá zostala čerstvá iba jeden deň. Tento verš Modlitba Pána teda vyjadruje prosbu o dnešné *potreby*, nie zajtrajšie *túžby*. Niežeby bolo niečo zlé na tom, keď prosíme o lepšie auto, odohnanie komárov alebo tri kanvice čerstvého mlieka. Ide o to, že nemáme právo očakávať alebo sa dožadovať nekonečného prúdu pôžitkov. Každodenný chlieb znamená každodenný chlieb; Nutella nie je zaručená. Boh nás pozýva prosiť ho o základné veci, ale nesľubuje, že z nás všetkých urobí milionárov!

Prečo musíme prosiť

Možno si spomínate na príbeh slepca Bartimeja, ktorý v Jerichu volal na Ježiša, aby mu pomohol. Zástup ho okríkal, aby bol ticho, ale on sa nevzdal. Keď Ježiš spozoroval rozruch, položil slepovi prekvapivú otázku: „Čo chceš, aby som ti urobil?“

Dokážem si predstaviť, ako si Bartimej podráždene vzdychol. Nebolo azda zjavné, čo potrebuje? Vari to nevidel každý muž, každá žena a každé dieťa, ktoré okolo neho prešlo? „Rabbúni,“ odpovedal, „aby som videl.“ A tak ho Ježiš uzdravil (pozri Lk 18, 41 – 43).

Ľudia sa často pýtajú, prečo sa musíme modliť. Či Boh nevidí, čo potrebujeme? Nemôžeme sa spoľahnúť na to, že bez ohľadu na naše modlitby urobí, čo je správne? Prečo ho, prepánajána,

musíme o niečo žiadať? Príbeh o Bartimejovi ukazuje, že nestačí iba mlčky sedieť v zástupe a želať si zázrak. „Čo chceš, aby som ti urobil?“ spytuje sa Ježiš. Žiada, aby sme ho prosili, pozýva nás, aby sme vyjadrili svoje potreby. „Či sa nám to páči, alebo nie,“ hovorí veľký baptistický kazateľ Spurgeon, „v kráľovstve platí pravidlo, že treba prosiť. Ak tým, že prosíte v jeho mene, môžete mať všetko, a bez prosenia nemáte nič, jasne sa ukazuje, aká je modlitba dôležitá. Boh hovorí vlastnému synovi: ‚Požiadaj ma a dám ti národy ako dedičstvo.‘ Ak ani Boží Syn nebol oslobodený od nutnosti prosiť, tak ani vy a ja nemôžeme očakávať, že to pravidlo pre nás platiť nebude.“⁷

Boh nás žiada, aby sme prosili, aspoň z troch dôvodov. Po prvé preto, lebo prosba je svojím spôsobom vyjadrením *vzťahu*, čo sa o tichom želaní nedá povedať. Pre Ježiša bolo vždy dôležitejšie priateľstvo než rozdávanie požehnaní anonymným tváram. Keď sa žena s krvotokom dotkla jeho pláštá, zastavil sa, aby sa s ňou porozprával. Nestačilo mu iba potajme reagovať na jej modlitbu. Vzápätí vzkriesil dvanásťročné dievčatko a znovu sa v prvom rade zachoval ako pastier: „Dajte jej niečo zjesť.“ Keby bol Bartimej uzdravený v dave iba závanom prítomnosti okoloidúceho Krista, nikdy by Ježiša osobne nespoznal a my by sme nemali možnosť poučiť sa z jeho príbehu.

Prosiť je nevyhnutné aj z toho dôvodu, že ide o prejav *zraniteľnosti*. Žiadať o niečo znamená priznať, že prežívame nedostatok. Znamená to prejaviť dôveru voči osobe, ktorú o niečo žiadame. Môže ísť o nepatrný prejav viery, ako keď predavačovi dôverujeme, že nám odváži kilo zemiakov, alebo o veľký čin viery, ako keď žiadate dievča o ruku alebo sa na lekára obraciate s prosbou, aby vás vyliečil z choroby. Prosba je vo všetkých svojich podobách prejavom viery, pri ktorej si otvárame srdcia a dlane, aby sme od druhej osoby niečo prijali.

A po tretie, prosba vyjadruje určitý úmysel, aktivuje našu

vôľu. Nie sme automaty, bezduché naprogramované bytosti, ktoré sa nedokážu vzoprieť Stvoriteľovmu genetickému kódu. Boh si nás váži až priveľmi na to, aby nebral ohľad na našu slobodnú vôľu, a miluje nás priveľmi na to, aby nás nútil počúvať ho na slovo. Vstupuje tam, kde je vítaný, a odpovie až vtedy, keď naňho zavoláme.

Slobodná vôľa a Božia vôľa

Prosebná modlitba je logickým a vzrušujúcim dôsledkom ľudskej slobodnej vôľe. To znamená, že náš osud nie je vopred daný, veci sa môžu meniť. Modlitbou a tým, že svoju vôľu zladíme s Božou (keď prosíme: „Staň sa vôľa tvoja“), môžeme v danej situácii aktivovať a urýchliť Božie požehnanie. Francúzsky filozof Blaise Pascal povedal, že „Boh ustanovil modlitbu na to, aby svoje stvorenia obdaril dôstojnosťou kauzality“.⁸ Vo veľkom projekte stvorenia sme Božími partnermi a túto výnimočnú výsadu uplatňujeme predovšetkým modlitbou a potom praktickou inováciou. Máme sklon očakávať, že Kráľ kráľov bude Veľkým diktátorom (a dokonca by sme boli radi, keby vládol neobmedzene), no on je v skutočnosti „Veľkým poverovateľom“, ktorý nemá v povahe ovládať, podriaďovať si a riadiť, ale skôr slúžiť, počúvať a splnomocňovať. Sme schopní strašných činov (ako to denne vidíme v správach), no na druhej strane aj neuveriteľne úžasných vecí, a to vtedy, keď si v modlitbe predstavujeme, vymýšľame a spoluvytvárame novú realitu.

NIEKTORÉ ÚŽASNÉ VECI SA STANÚ IBA VTEDY, KEĎ O NE PROSÍME.

„Boh nekoná rovnako bez ohľadu na to, či sa modlíme, alebo nie,“ tvrdí Karl Barth. „Modlitba vplýva na Božie konanie, a dokonca aj na jeho existenciu.“⁹ Všimnime si slovo „vplýva“.

Boha nemožno modlitbou ovládať, pretože on je Boh, nie my; dovoľuje nám však ovplyvňovať ho. Rovnako platí, že modlitbou nemôžeme manipulovať slobodné rozhodnutia iných ľudí, hoci by sme veľmi chceli priviesť priateľa k pokániu či zabrániť sestre, aby chodila s tým zvrhlíkom. A hoci modlitbou nemôžeme *ovládať* slobodnú vôľu iných ľudí, môžeme ich rozhodnutia *ovplyvniť*.

Niektoré úžasné veci sa stanú iba vtedy, keď o ne prosíme, a niektoré nevysloviteľne príšerné zase iba vtedy, keď sa proti nim v modlitbe nepostavíme. „Nie sme nútení prežiť vopred stanovenú budúcnosť,“ tvrdí Richard Foster. „Náš svet nie je uzamknutý, ale otvorený. Sme ‚Boží spolupracovníci‘, ktorí s Bohom spolupracujú na určovaní konečného výsledku udalostí.“¹⁰

Modlitba v Ježišovom mene

Prosiť je dôležité, ale nie len tak hocijako. Ježiš hovorí: „Keď ma budete o niečo prosiť v mojom mene, ja to urobím.“ Niektorí ľudia považujú túto vetu za magickú formulku. Slová „v Ježišovom mene“ pripoja ku každej prosbe v presvedčení, že tým svojim modlitbám dodali nadprirodzenú silu. O to však Ježišovi vôbec nešlo. Modliť sa v Ježišovom mene znamená prosiť o to, čo je v súlade s jeho charakterom a zámermi. Keď sú moje modlitby v zhode s Božím plánom pre môj život, povie na ne: „Áno,“ a keď nie sú, povie: „Nie.“ To je úľava! Keby Boh vyplnil každú naliehavú prosbu, ktorú som kedy vyslovil, dnes by bol zo mňa riaditeľ zoo, a prv ako by som bol spoznal Sammy, mal by som za sebou už štyri manželstvá s nesprávnymi dievčatami.

Modliť sa v Ježišovom mene znamená chcieť to, čo chce Boh, zladať svoju vôľu s jeho vôľou, svoje slová s jeho slovom a svoje osobné preferencie s jeho večnými a všeobecnými zámermi.

Modlitba v Ježišovom mene svedčí tiež o rodinnej výsade. Prosiť v Ježišovom mene totiž znamená predstúpiť pred Otca v sprievode jeho milovaného Syna.

Keď boli naši chlapci ešte malí, občas som musel od nich odchádzať na niekoľkotýždňové pracovné cesty po Amerike a Ázii. Raz, keď bol náš najmladší Danny obzvlášť rozčarovaný z toho, že odchádzam, napísal som mu na papierik svoje telefónne číslo a sľúbil som mu, že mu zdvihnem telefón, kedykoľvek mi zavolá. Spätne si uvedomujem, že to bol nerozumný sľub, a to nielen pre cenu medzinárodných hovorov, ale aj preto, že Danny nemal potuchy o časových pásmach. Počas nasledujúcich dvoch týždňov som prijímal nočné telefonáty, v ktorých mi rozprával o dobrodružstvách svojich hračiek, a vybiehal som z dôležitých porád, aby som si vypočul najnovšie správy o tom, ako sa mu darilo cikať do nočníka. Danny mal ku mne priamy prístup vo dne i v noci, aký nemal nikto iný, a to preto, lebo je mojím synom a ja som mu to sľúbil. Nebeský Otec nám dal rovnaký sľub a prostredníctvom svojho Syna Ježiša nám umožnil priamy prístup k nemu.¹¹

Modliť sa s vierou

Keď podlý kapitán Hook v jednom z divadelných spracovaní Petra Pana otrávi vílu Cililing, obecnstvu povedia: „Ak niečo neurobíme, zomrie. Zatlieskajte a povedzte: ‚Verím vo víly!‘“ Niektorí ľudia si myslia, že modlitba je iba viera vo vieru, pozitívne myslenie či tleskanie vílam. Ale ľudia ako slepý Bartimej a George Müller sú dôkazom toho, že kresťanská modlitba nie je iba prianím, ale prosením, aktívnym predkladaním konkrétnych potrieb skutočnej osobe. Kresťania, ktorí sa modlia, nemajú vieru vo vieru samotnú, ale dôverujú tomu, ktorý povedal: „A všetko, o čo budete s vierou prosiť v modlitbe, dostanete“ (Mt 21, 22).

Určité krídla Cirkvi nechutným spôsobom zneužívajú učenie o viere tým, že glorifikujú chamtivosť a utláčajú chudobných herézou známou ako „evanjelium prosperity“. Kazatelia sľubujúci bohatstvo a zdravie redukujú modlitbu na formu pozitívneho myslenia a samého Boha na akýsi nebeský algoritmus.

Takéto pokrivené učenie o viere pácha obrovské škody; pre to však netreba zaznávať silu viery. Ježiš povedal Bartimejovi: „Tvoja viera ťa uzdravila.“ Túto vetu použil na viacerých miestach v evanjeliách a niekedy ľudí dokonca za ich nevieru karhal. Pri istej príležitosti dal prekvapivé prislúbenie: „Keby ste mali vieru čo i len ako horčičné zrnko... nič pre vás nebude nemožné“ (Mt 17, 20). A autor Listu Hebrejom tvrdí, že „bez viery nie je možné zapáčiť sa Bohu“ (Hebr 11, 6).

Dnes je dosť čudné uvažovať o viere. My, ľudia 21. storočia, sme cynickí a súčasne ľahkoverní, bojíme sa, že niečo premeškáme, no zároveň sa bojíme záväzkov. Ako byť v takejto dobe menej otupení a obozretní a mať väčšiu vieru aj očakávania bez toho, aby sme hodili rozum za hlavu? O tom by sa dalo mnoho hovoriť a povzbudzujem vás, aby ste si urobili vlastné štúdium Biblie na túto dôležitú tému, ale nateraz vás chcem ubezpečiť, že dar väčšej viery máte na dosah v takej istej miere, ako ho mal George Müller, a to najprv *v osobe* Krista a potom *v cvičení sa v dôvere*.

Osoba Krista

Vieru možno nájsť *v osobe Krista*. Ak vám chýba viera, je zbytočné pokúšať sa vzbudiť si ju. Vieru nemožno predstierať ani si ju „vyrobiť“ tým, že napnete celé telo a ešte pred raňajkami sa pokúsite uveriť trom nemožným veciam. Ak chcete Ježišovi viac dôverovať, lepšie ho spoznajte: viac sa naňho dívajte, viac ho počúvajte, trávte s ním viac času. Skutočne to nie je zložité. Čím lepšie ho spoznáte, tým viac mu budete dôverovať, pretože

je tou najspoľahlivejšou, najmilujúcejšou a najsilnejšou osobou, akú kedy spoznáte. Upriamte naňho zrak, vyzýva nás autor Listu Hebrejom, pretože on je „pôvodca našej viery, ktorý ju vedie k dokonalosti“ (Hebr 12, 2; Botekov prekl.). Jeho úlohou je zdokonaľiť vašu nedokonalú vieru, vašou úlohou je iba nespúšťať z neho zrak.

Hudson Taylor, veľký apoštol Číny, povedal, že „nejde o to, mať väčšiu vieru, ale veriť vo veľkého Boha“.¹² Mal pravdu! Nezameriavajte sa na vieru, zamerajte sa na Boha. Kvocient vašej viery stúpne, keď sa pri chvále sústredíte na jeho veľkosť, keď si budete pripomínať jeho láskavosť a jasať nad jeho vernosťou. Oslavovaním maličkostí, ktoré Boh pre vás už urobil, získate vieru pre veci, ktoré ešte nevykonali. Zapisujte si vypočuté modlitby a pravidelne sa k nim vracajte. Vstrebávajú do seba Božie slovo obsiahnuté v Biblii (a to najmä jeho prisľúbenia). Trávte čas s ľuďmi, ktorí sú nákazlivo plní Ducha Svätého, a vyhýbajte sa tým, ktorí z vás svojim cynizmom vysávajú duchovnú silu. Robte to pravidelne a vaše viera vzrastie.

Cvičiť sa v dôvere

Druhý spôsob, ako rásť vo viere, je *cvičiť sa v dôvere*. Prečo hovorím o cvičení? Pretože presne o to ide: o precvičovanie, opakovanie, prestavovanie neurónových dráh, budovanie svalovej pamäti. Vieru často opisujeme pojmi, ktoré súvisia s tréningom, pretože je ako sval, ktorý pravidelným používaním rastie. Poznám to z vlastnej skúsenosti. Na začiatku hnutia 24/7 sme nemali nič: ani peniaze, ani ľudí, ba ani potuchy o tom, čo od nás Boh vlastne žiada. Nemali sme dokonca ani počítač, a tak som oň prosil. Pripadalo mi to ako absurdná modlitba, ale Boh sa nám skutočne postaral o počítač (žiaľ, nebol to Mac) a my sme žasli. Dodnes si pamätám, s akým nadšením som zo škatule vyberal obrovský bėžový monitor! Boh vytrvalo odpovedal na

naše modlitby a moja viera v jeho vernosť zosilnela. A teraz, keď už máme veľa počítačov – a, áno, dokonca aj niekoľko iMacov –, dokážem dôverovať, že sa Boh postará aj o také sumy peňazí, ktoré by mi na začiatku naháňali hrôzu. Myslím, že svaľy mojej viery pravidelným cvičením spevnili!

BOŽIE „ZNENAZDAJKY“ SA DEJE POMALY.
NAJRÝCHLEJŠIE ZÁZRKY SI VYŽADUJÚ ROKY.

George Müller precvičoval svoju vieru v obrovskom meradle v záujme tisícok zraniteľných ľudí a určite videl výnimočné odpovede na svoje modlitby, no zažíval aj ťažké chvíle. Mnohé z jeho modlitieb sa nedočkali dramatických odpovedí, iné sa odpovedí nedočkali vôbec. Müller bol zaiste mužom viery a tiež mužom vernosti, ktorý sa nepoddal znechuteniu a naďalej vytrvalo prosil.

Všimli ste si, že keď malé deti niečo chcú, nepretržite o to rodičov prosia? Drankajú. Žobronia. Otravujú! Tak sa istým spôsobom učia príhovornej modlitbe. Ježiš nás varoval, že niekedy sa budeme musieť „stále modliť a neochabovať“, a doložil to podobenstvom o neodbytnej vdove, ktorá obťažovala ľahostajného sudcu, až kým nedosiahla svoje (pozri Lk 18, 1 – 18). Na inom mieste učeníkom povedal, aby prosili, hľadali a klopali (pozri Mt 7, 7). V gréckom origináli ide o slovesá v rozkazovacom spôsobe, ktorý vyjadruje sústavnosť či opakovanie vykonávanej činnosti. Daný verš by sme teda doslovne mohli preložiť ako: „Neprestajne proste a dostanete... Neprestajne hľadajte a nájdete. Neprestajne klopte a otvorí vám.“ Vytrvalosť v modlitbe prináša odmenu.

Viera je Boží dar pre nás, naša vernosť je darom pre Boha. Božie „znenazdajky“ sa deje pomaly. Najrýchlejšie zázraky si vyžadujú roky. Starostlivo skúmajte zázraky a zistíte, že

nezáviseli v prvom rade od viery v jednom dramatickom okamihu, ale skôr od rokov vernej vytrvalosti v zákulisí, od tichých modlitieb, dôvery a trpezlivého čakania. Vo viere neporastieme bez toho, aby sme rástli vo vernosti, a vo vernosti neporastieme, ak na všetky svoje modlitby dostaneme okamžitú odpoveď. Ak však strpíme oddialenie, sklamanie a znechutenie bez toho, aby sme sa vzdali – keď budeme vytrvalo „uprostred noci odretými hánkami klopať na nebeskú bránu“, ako to opisuje George Buttrick –, vtedy naša viera prerastie do vernosti.

Semafor

Iste, niektoré modlitby si nevyžadujú vytrvalosť; odpovede sa dočkáte, len čo ich vyslovíte. Boh vám okamžite dá *zelenú*. Iné ostanú nevypočuté bez ohľadu na to, ako dlho vytrváte prosiť. Odpoveďou na ne je červená, čo môže byť veľmi bolestivé a mätúce (viac o tom v 7. kapitole). A potom sú tu ešte iné modlitby – tých je azda väčšina –, ktoré nedostanú okamžité „áno“ ani rozhodné „nie“. To je *oranžová* na semafore, ktorá nám káže čakať a vytrvať.

Veľký kazateľ D. L. Moody zomrel pätnásť rokov pred vynájdением semaforu, takže by tejto analógii nerozumel. Určite však dobre vedel, čo znamená čakať a neochabovať v modlitbe. Spísal si zoznam s menami stovky nekresťanov, za ktorých sa denne modlil. Keď sa niektorý z nich obrátil, jeho meno zo zoznamu vyškrtol. V čase jeho smrti boli už deväťdesiat šiesti Ježišovými nasledovníkmi. To je úžasné svedectvo o sile vytrvalosti! A čo je ešte pozoruhodnejšie, zvyšní štyria odovzdali svoje životy Kristovi na Moodyho pohrebe. Celá stovka sa obrátila iba vďaka Moodyho tvrdohlavej vytrvalosti, ktorá sa odmietla vzdať po niekoľkých týždňoch, mesiacoch či rokoch. (Pozri Modlitebnú výbavu: *Modlitebný zoznam*.)

Predpokladám, že keby sa vám dnes v noci zjavil anjel a povedal vám, že vaša najbližšia modlitba bude vypočutá,

v zlomku sekundy by ste boli na kolenách! Ale ako by ste zareagovali, keby vám ten istý anjel prikázal dennodenne sa modliť s tým, že odpovede sa dočkáte na tristošesťdesiaty piaty ráz? Tiež by ste padli na kolená? Pravdepodobne áno. V skutočnosti však nikto z nás netuší, ako dlho bude trvať, kým bude naša modlitba vypočutá. Možno to bude trvať celý život ako v prípade posledných štyroch mien na Moodyho zozname. Jedným si však môžeme byť istí: Ježiš povedal, aby sme v modlitbe neochabovali, aby sme z auta nevystúpili na každej oranžovej; naopak, máme nechať motor bežať a vytrvalo prosiť, kým nepríde odpoveď.

* * *

Vydavateľstvo so zameraním na modernú kresťanskú literatúru.
Naším cieľom je prinášať slovenskému čitateľovi kvalitnú a pútavú knihu,
ktorá v sebe nesie silné posolstvá viery a nádeje.

Okrem vydavateľskej činnosti prevádzkujeme
najväčšie kresťanské internetové kníhkupectvo na Slovensku.

Vydalo vydavateľstvo Kumran.sk v roku 2020
ako svoju 101. publikáciu.

www.kumran.sk

ISBN 978-80-89993-22-2